

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/42/2014
Identifikačné číslo spisu:	4011200018
Dátum vydania rozhodnutia:	13.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4011200018.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: L. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, R. P., zast. Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., IČO: 36 721 123, so sídlom Pohraničná č. 4, 945 01 Komárno, proti žalovanému: 1/ Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefánikova trieda č. 69, Nitra, IČO: 37 860 381, za účasti 1/ prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, s doručovacou adresou Štúrova č. 2, Bratislava, 2/ O. Q. F., nar. XX.XX.XXXX, a 3/ L. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom U. R. P., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v katastrálnom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. októbra 2013 č. k. 15S/2/2011-191, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. októbra 2013 č. k. 15S/2/2011-191 m e n í tak, že rozhodnutie Katastrálneho úradu Nitra č. Xo 24/2010-2/Fi z 26.10.2010 spolu s rozhodnutím Správy katastra Komárno č. X 82/2010-15 z 18.08.2010 r u š í a vec v r a c í a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou odo dňa 01. októbra 2013 obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 3 citovaného ustanovenia Pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja (na ktoré bola prostredníctvom zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov prenesená pôsobnosť pôvodných špecializovaných krajských úradov)

ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja.

Na základe nižšie citovaných zákonných ustanovení má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Katastrálneho úradu v Nitre ako pôvodne žalovaného správneho orgánu nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Nitra. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) najmä prostredníctvom novelizovaného znenia predovšetkým ustanovenia § 11 (miestnymi orgánmi štátnej správy na úseku katastra sú okresné úrady, ak osobitný zákon neustanovuje inak).

Preto bude s týmto právnym nástupcom Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konať na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka, vrátane aj výrokovej časti súdneho rozhodnutia pri identifikácii napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 9 ods. 11 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, právoplatne neskončené obvodným úradom životného prostredia v sídle kraja, obvodným pozemkovým úradom v sídle kraja, obvodným lesným úradom v sídle kraja, obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správou katastra v sídle kraja do 30. septembra 2013, dokončí okresný úrad v sídle kraja, v ktorého územnom obvode mali sídlo obvodný úrad životného prostredia v sídle kraja, obvodný pozemkový úrad v sídle kraja, obvodný lesný úrad v sídle kraja, obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správa katastra v sídle kraja.

2. Rozhodnutím č. Xo 24/2010-2/Fi z 26.10.2010 (ďalej tiež na účely rozsudku „napadnuté rozhodnutie“) Katastrálny úrad Nitra ako odvolací katastrálny orgán v zmysle § 18 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv v znení neskorších zmien (ďalej len na účely rozsudku „zák. č. 162/1995 Z.z.“) postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „Správny poriadok“)

- zamietol odvolanie žalobcu a

- potvrdil rozhodnutie Správy katastra Komárno č. X 82/2010-15 z 18.08.2010

- o o zastavení konania o oprave chýb podľa § 30 ods. 1 písm. e) Správneho poriadku a

- o o zamietnutí opravy zákresu na katastrálnej mape parcely registra „C“ KN č. (ďalej tiež na účely rozsudku „parc. č.“) XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 328 m² zapísanej na LV č. v k. ú. R. P.

(ďalej tiež na účely rozsudku „prvostupňové rozhodnutie“).

Podľa § 30 ods. 1 písm. e) Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak zistí, že nie je príslušným na konanie a vec nemožno postúpiť príslušnému orgánu.

3. Zastavenie konania o oprave chýb v katastrálnom v katastrálnom operáte týkajúceho sa podľa mienky prvostupňového orgánu žiadosti o určenie priebehu hranice pozemkov parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.002 m² a č. XXXX/XX - záhrady o výmere 1.311 m² je v prvostupňovom rozhodnutí odôvodnené najmä zistením správy katastra, že neboli splnené zákonom stanovené podmienky na opravu chyby podľa § 59 a nasl. zák. č. 162/1995 Z.z., pretože písomná časť operátu katastra nehnuteľností je v súlade s grafickou časťou katastrálneho operátu.

Taktiež správa katastra konštatovala, že ako správny orgán nie je príslušným orgánom na určenie priebehu hranice pozemkov parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX. a vec nemožno postúpiť príslušnému orgánu.

4. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca návrhom zo 06.05.2010 žiadal určiť priebeh hranice pozemkov, ktorých je výlučným vlastníkom (1/1), tzn. parc. č. XXXX/XX (záhrada o výmere 1.035 m²), parc. č. XXXX/XX (zastavané plochy a nádvoria o výmere 328 m² - ďalej na účely rozsudku tiež „sporná parcela“), parc. č. XXXX/XX (zastavaná plocha /dvor/ o výmere 1.002 m²) a parc. č. XXXX/XX (zastavaná plocha /dom/ o výmere 164 m²), zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. R. P., hoci v skutočnosti môže využívať iba tri z nich, a to bez spornej parc. č. XXXX/XX.

Základom jeho žiadosti je sporný priebeh hranice pozemkov medzi hore uvedenou parc. č. XXXX/XX, ktorá je vlastnená žalobcom, a ďalej parc. č. XXXX/XX (záhrada o výmere 1.311 m²), ktorú zúčastnené osoby 2/ a 3/ ako bezpodieloví spoluvlastníci vlastní popri parc. č. XXXX/XX (zastavaná plocha /dom/ o výmere 567 m²) a parc. č. XXXX/XX (záhrada o výmere 574 m²), zapísaných na LV č. XXX.

5. V súvislosti s uvedeným poukázal na geometrický (polohopisný) plán č. 920-0124-4-15 z 18.03.1964 (ďalej na účely rozsudku len „GP 1964“), ktorý bol podkladom na rozdelenie pôvodných pozemkovoknižných (ďalej len „PK“) parciel č. XXXX/X a č. XXXX/X zapísaných v pozemkovoknižnej vložke (ďalej len „PKV“) č. XXX pre k. ú. R. P. ako

- parc. č. XXXX/X, dom a dvor o výmere 3.725 m² a

- parc. č. XXXX/X, roľa o výmere 2.717 m²,

t.j. o celkovej výmere 6 442 m² na novo vytvorené parcely:

- parc. č. XXXX/X, záhrada o výmere 2.452 m²,

- parc. č. XXXX/X, vinica o výmere 261 m²,

- parc. č. XXXX/XX, dom a dvor o výmere 1.002 m²,

- parc. č. XXXX/XX, dom o výmere 164 m²,

- parc. č. XXXX/XX, záhrada o výmere 1.035 m²,

- parc. č. XXXX/XX, záhrada o výmere 1.200 m² a

- (sporná) parc. č. XXXX/XX, verejná komunikácia - hradská, o výmere 328 m².

6. V súvislosti s uvedeným procesom zápisov zmien v katastrálnom operáte Najvyšší súd preto dáva do pozornosti celý prehľad chronologických súvislostí uvedený žalovaným v napadnutom rozhodnutí nasledovne:

1. v PKV č. XXX boli pôvodne zapísané PK parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X v podielovom spoluvlastníctve I. F. (1/2) a P. A. (1/2).

2. Dňa 31.03.1964 bolo doručené čd. 1077-1078 a na základe priloženého GP 1964 boli uvedené parcely rozdelené na nové parcely pre

2.1. PKV č. XXX: parc. č. XXXX/X, č. XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/XX - hradská o výmere 328 m²,

2.2. PKV č. XXX: parc. č. XXXX/XX a XXXX/XX do výlučného vlastníctva žalobcu,

2.3. PKV č. XXX: parc. č. XXXX/XX do výlučného vlastníctva L. A..

3. LV č. XXX bol založený v rámci II. etapy zakladania evidencie právnych vzťahov pod položkou výkazu zmien č. 162/68 s rôznymi zmenami v zapísaní, pričom v súčasnosti je zapísaný stav nasledujúci:

3.1. parc. č. XXXX/XX - záhrady o výmere 1 035 m²,

3.2. parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 328 m²,

3.3. parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1.002 m² a

3.4. parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 164 m², pričom na parc. č. XXX je postavený rodinný dom so súpisným č. XXX,

to všetko vo výlučnom vlastníctve žalobcu.

4. LV č. XXX pre k. ú. R. P. bol založený v prospech vlastníka G. U. (1/1) pod položkou výkazu zmien (ďalej na účely rozsudku len „pvz.“) č. XX/XX na základe Dar. RI - 893/88, pričom v majetkovej podstate bola zapísaná parc. č. XXXX/XX - záhrada o výmere 574 m².

5. Dňa 15.12.1995 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcimi I. U. spolu s manželkou W. a G. U. a kupujúcimi Ing. Q. F. a L. F., predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcich sa v k. ú. R. P., zapísaných na

5.1. LV č. XXX ako parc. č. XXXX/XX - záhrady o výmere 1.311 m², v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov U. a

5.2. LV č. XXX ako parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 567 m², a parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere 574 m², a dom so súpisným č. XXX, postavený na parc. č. XXXX/XX vo výlučnom vlastníctve G. U..

7. Ďalej žalobca prostredníctvom svojho návrhu vyslovil záver, že vo výpočte výmer u GP 1964

pravdepodobne došlo k chybnému výpočtu výmery novovytvorenej parc. č. XXXX/X z toho dôvodu, že dĺžkové údaje uvedené pri parcele v geometrickom pláne nezodpovedajú nameraným hodnotám. Následne asi bola umelo vytvorená sporná parcela, ktorá bola raz vedená ako samostatná parcela a inokedy bola prislúchovaná k príľahlým pozemkom.

8. Na základe vyznenia správou katastra (list č. 2010/000807 z 19.05.2010) o súdnej právomoci na rozhodnutie priebehu vlastníckych hraníc parciel podľa § 7 O.s.p. žalobca dňa 07.06.2010 jej doručil podanie, v ktorom uviedol, že údaj o jeho vlastníctve k spornej parc. č. XXXX/XX nie je v súlade so skutočným stavom v teréne, nakoľko uvedená parcela sa v realite na mieste teoreticky zakreslenom v katastrálnej mape nenachádza. Vzhľadom na hore uvedené a s poukazom na § 59 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. požiadal žalobca začať katastrálne konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte. Súčasne poukázal na zrušujúce rozhodnutie Katastrálneho úradu v Nitre sp. zn. Xo 21/2002-4/Br z 10.07.2002, ktoré sa tiež týkalo v uvedených parc. č. XXXX/XX a č. XXXX/XX.

9. Žalovaný pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočností zistených v súdnom konaní sp. zn. 9C 253/1995 prebiehajúcim od roku 1995 najskôr na Okresnom súde Komárno vo veci sporu o vydanie parc. č. XXXX/XX - záhrada o výmere 328 m², petit ktorého sporu bol neskôr v roku 1997 zmenený na uloženie povinnosti I. U. s manželkou W. vypratať hore uvedenú nehnuteľnosť - záhrada o výmere 328 m², ale pod parc. č. XXXX/XX.

Až na súdnom pojednávaní dňa 11.07.2005 žalobca s odôvodnením, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 74/02 zo dňa 31.03.2004 musel preukázať, že sporná výmera 328 m² mu vlastnícky patrí, preto požiadal o rozšírenie petitu s tým, aby okresný súd určil parc. č. XXXX/XX - záhrady o výmere 328 m² (vytvorená nehnuteľnosť na základe geometrického plánu súdneho znalca Ing. R. T. 16/97 - 1/2001 z 10.04.2001 - ďalej na účely rozsudku len „GP 2001“) a v časti žaloby o uloženie povinnosti vypratať nehnuteľnosť, túto zbral žalobca späť.

10. Podľa žalovaného okresný súd najmä prostredníctvom GP 1964 zistil, že v dôsledku realizácie dedičského konania boli delené PK parc. č. XXXX/X a č. XXXX/X na základe a v rámci GP 1964, pričom okrem iných bola vytvorená nová a sporná parc. č. XXXX/XX, ktorá bola zakreslená akoby bola súčasťou verejného priestranstva.

Potom zo znaleckých posudkov menovaného znalca Ing. T. ako aj Ing. P. okresný súd zistil, že výmera spornej parcely sa nachádza vo vnútri užívanej plochy a nie na cestnom telese, preto pri delení tejto plochy ich treba oddeliť vo vnútri oplotenej hranice. Táto oplotená hranica a jej výmera sa presne zhoduje s výmerou, ktorá bola v pôvodnej PKV zapísaná pre pôvodné parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X o celkovej výmere 6 442 m².

11. V citovanom znaleckom posudku z roku 2001 podľa žalovaného bolo tiež uvedené, že po zameraní jednotlivých parciel pozemkov, ktoré sú v užívaní žalobcu a I. U. a spol., znalec Ing. T. zistil, že plocha užívaná žalobcom je o 328 m² menšia, než mu vlastnícky patrí, a presne opačný stav v užívaní bol zistený u I. U. a spol., t.j. užívaní vo výmere väčšej o uvedených 328 m².

Uvedenú chybu prostredníctvom GP 2001 znalec Ing. T. navrhol odstrániť tak, že sporná parc. č. XXXX/XX (vyznačená tak na GP 1964 ako aj na GP 2001 pri ceste parc. č. XXXX) zanikne a vytvorí sa nová parc. č. XXXX/XX (záhrada o výmere 328 m²) vo vlastníctve žalobcu na rozhraní parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX, a ďalej navrhol novú hranicu medzi bodmi 383-43 a 383-44 vytýčiť v rozsudkom stanovenom termíne. Žalovaný k tomuto uviedol, že je to plocha, ktorú znalec vytvoril na susednej hranici sporných nehnuteľností namiesto nesprávne zakreslenej parc. č. XXXX/XX, ktorá v novom geometrickom pláne zanikla.

12. S poukazom na konanie sp. zn. 6Co 102/2006 pred Krajským súdom v Nitre žalovaný ďalej uviedol, že aj v tomto súdnom odvolacom konaní žalobca tvrdil, že manželka U. na jeho úkor užívajú viac ako 328 m² ako im podľa vlastníctva patrí, o čom Okresný súd Komárno vo svojom rozsudku z 15.02.2006 uviedol záver, že táto výmera nie je na úkor výmery patriacej uvedeným manželom ako odporcom v danom konaní, pretože tí majú výmeru takú, aká je vedená v evidencii nehnuteľnosti.

Ďalej okresný súd vyslovil, že hranicu medzi pozemkom manželov U., ktorý je evidovaný na LV č. XXX pre k. ú. R. P. ako parc. č. XXXX/XX, a medzi parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX vo

vlastníctve žalobcu tvorí priamka medzi bodmi A-B-C-D podľa geometrického plánu č. B 209-26/90 zo 04.08.1990 a znaleckého posudku Ing. R. T., ktorý tvorí súčasť rozsudku.

13. Na základe hore uvedených skutočností žalovanému vyplynulo, že sporná parc. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 328 m², je evidovaná vo výlučnom vlastníctve žalobcu, pričom jej zakres je prevedený v katastrálnej mape v súlade s GP 1964.

14. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

15. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Nitre žalobu z 24.10.2010.

16. Žalobca podanie žaloby odôvodnil tým, že je nepopierateľným vlastníkom spornej parc.č. XXXX/XX, ku ktorej však svoje vlastnícke právo nemôže vykonávať, nakoľko v teréne totiž toto územie neexistuje. Pojem neexistencie je podľa žalobcu daný skutočnosťou, že na tom mieste existuje cesta pod iným parcelným číslom vo vlastníctve Správy ciest. K tomuto záveru mali dospieť traja súdni znalci - geodeti (Ing. T., Ing. P., Ing. G.), ktorí v súdnom konaní konštatovali, že táto výmera sa nachádza u iných vlastníkov, ktorí užívajú výmeru o 328 m² navyše.

17. Tiež poukázal (č. I. 2), že súd [bez bližšej špecifikácie stupňa a miesta] v rozhodnutí následne dospel k záveru, že žalobca je vlastníkom spornej parcely č. XXXX/XX, ale môže byť, že na vyznačenom mieste táto parcela nie je, lebo „geometrický plán z roku 1964 bol meraný a počítaný len planimetricky, teda grafickým spôsobom, a preto mohlo v danom prípade dôjsť k omylu“. Pokiaľ sa teda právny stav nezhoduje so skutočným stavom a takýto stav zaviniť prvostupňový správny orgán, keďže vyhotovil GP 1964 s chybnou zakreslenou parcelou, potom by mal vyhotoviť nový geometrický plán a túto chybu odstrániť zakreslením vlastníctva na miesto, kde katastrálne patrí.

Žalobca ďalej s poukazom na ustanovenie § 59 ods. 1 písm. b) a c) ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. zdôraznil, že mu ide o určenie, kde sporná parcela č. XXXX/XX o výmere 328 m², ktorej je vlastníkom, je umiestnená.

18. Žalovaný vo vyjadrení z 24.02.2011 žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, poukazujúc najmä na zistenia získané v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 9C 253/95.

B)

19. Po preskúmaní veci krajský súd rozsudkom č. k. 15S/2/2011-52 zo dňa 29.06.2011 žalobu proti žalovanému zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že stav v operáte katastra je v súlade s listinami operátu a krajský súd nezistil dôvod na opravu údajov v operáte katastra nehnuteľností.

20. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej na účely rozsudku len „Najvyšší súd“) svojim uznesením sp. zn. 1Sžr/142/2011 zo dňa 14.08.2012 rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (ďalej na účely rozsudku len „uznesenie Najvyššieho súdu“). Zrušenie rozhodnutia odôvodnil porušením ustanovenia § 250 ods. 1 O.s.p., keďže krajský súd nepribral do konania Ing. Q. F. a L. F., ktorých práva a povinnosti by mohli byť zrušením rozhodnutia dotknuté.

Tiež krajský súd poukázal na ďalšie body uznesenia, prostredníctvom ktorých Najvyšší súd v rámci svojich právnych názorov zaujal stanoviská aj s prehľadom súdnej judikatury pod bodmi:

2/ K vymedzeniu nápravy inštitútu opravy väd,

3/ Oprava väd zasahujúcich do vlastníctva,

4/ Ku konštitutívnym účinkom zápisu,

5/ K charakteru geometrického plánu,

6/ K možnosti prevodu vlastníckeho práva zaťaženého chybou a
7/ K uplynutiu času na majetok získaný v rozpore s právnym poriadkom.

21. Vychádzajúc z pokynu Najvyššieho súdu, krajský súd pribral do konania uznesením č. k. 15S/2/2011/-94 zo dňa 28.11.2012 ako zúčastnené osoby 2/ a 3/ pána Ing. Q. F. a pani L. F., ktorí sú účastníci katastrálneho konania a s ktorými správne orgány ako s účastníkmi aj konali.

22. Podaním z 19.11.2012 (č. l. 100) žalobca sa vyjadril k uzneseniu Najvyššieho súdu tak, že požiadal, aby krajský súd rozhodol, že žalovaný je povinný chybné zakreslenú spornú parcelu odstrániť s tým, že žalovaný dá vyhotoviť nový geometrický plán na vlastné náklady a v súlade so znaleckými posudkami troch súdnych znalcov (t.j. Ing. T., Ing. P., Ing. G.) a podľa tohto verifikovaného dokumentu vykoná nový zákres predmetnej parcely v katastrálnej mape.

23. Ďalej

- uviedol, že rozdelenie pôvodnej veľkej parcely bolo vykonané v katastrálnej mape správy katastra Komárno bez vytýčenia v teréne,
- iba vyslovil dohady, prečo mohla byť sporná parcela v katastrálnej mape umiestnená mimo celinu starej veľkej parcely na mieste, kde sa v skutočnosti nemôže a ani nikdy sa tam ani nemohla nachádzať,
- poukázal (spolu s náčrtkom) na dlhodobú existenciu zeme nikoho, ktorá sa nachádza okolo oplotenia vykonaného vlastníckymi (pán U., resp. pán F.),
- konštatoval, že vlastnícke právo žalobcu k podedeným parcelám neprešlo na inú osobu, avšak nakoľko určenie sporných 328 m² nebolo do dnešného dňa správou katastra v teréne, napriek záverom vysloveným v uznesení Najvyššieho súdu, zrealizované na základe zásady súčinnosti (viď bod 41 cit. uznesenia Najvyššieho súdu), tak svoje vlastnícke právo nemôže v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky v plnom rozsahu vykonávať.

24. Podaním z 11.04.2013 (č. l. 135) prokurátor netrestného odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky oznámil v zmysle § 35 ods. 2 písm. j) O.s.p. vstup do začatého súdneho konania, pričom zdôraznil to, že

- právne úvahy obsiahnuté v uznesení Najvyššieho súdu sa zásadne odlišujú od predchádzajúcej judikatúry Najvyššieho súdu, respektíve sa vymykajú doterajšiemu pohľadu judikatúry ale i právnej teórie a aplikačnej praxe na právne inštitúty spojené s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam,
- časový limit pre začatie konania o oprave chyby v katastrálnom operácii je treba vyabstrahovať z 10 ročnej vydržacej lehoty pri nehnuteľnostiach (§ 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom vo veci spochybňovaná hranica pozemkov bola nezmenene zakreslená od zápisu GP 1964, t.j. nesporne viac ako 10 rokov,
- predbežná otázka týkajúca sa hranice dotknutých pozemkov bola v minulosti právoplatne vyriešená a rozhodnutá rozsudkom Okresného súdu v Komárne z roku 1992, nakoľko týmito rozsudkami bolo vyhovieť žalobe podanej proti žalobcovi právnymi predchodcami zúčastnených osôb, pričom hranica medzi dotknutými pozemkami bola určená geometrickým plánom č. B - 209 - 26/90 zo 14.08.1990 priamou čiarou medzi bodmi A-B-C-D totožne, ako bola predtým stanovená GP 1964.

Súčasne prokurátor k svojmu podaniu priložil rozsudok Okresného súdu v Komárne č. k. 10C 201/88 - 133 zo 17.03.1992 (č. l. 139) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 16 Co 198/90-150 (č. l. 143) zo dňa 09.07.1992, ako aj znalecký posudok Ing. T., to všetko vo fotokópiách.

25. Zo spisu ďalej vyplýva (napríklad zápisnice na č. l. 171, 184 a 188), že krajský súd s prokurátorom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky konal napriek skutočnosti, že dôsledne v napadnutom rozsudku neobjasnil výkladový rozdiel medzi ustanoveniami § 35 ods. 2 písm. i) a j) O.s.p., resp. ktoré práva a zákonom chránené záujmy fyzických alebo právnických osôb či štátu v zmysle čl. 149 ústavy týmto vstupom chráni.

Na č. l. 160 spisu krajského súdu sa bez sprievodného listu nachádza podnet Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 22.04.2013 č. VI/3 Gd 6/ 13 - 8 adresovaný Najvyššiemu súdu a označený ako „Podnet na zaujatie stanoviska na zabezpečenie jednotného výkladu zákona, ktorý prokurátor predložil v zmysle zápisnice na pojednávaní dňa 24.04.2013.

Podľa čl. 149 ústavy prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu.

Podľa § 35 ods. 2 písm. i) a j) O.s.p. 2) prokurátor môže vstúpiť do začatého konania

i) vo veciach preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora,

j) vo veciach, v ktorých ako jeden z účastníkov konania vystupuje štát, štátny podnik, právnická osoba s majetkovou účasťou štátu, obec, vyšší územný celok alebo právnická osoba s majetkovou účasťou obce alebo vyššieho územného celku.

C)

26. Krajský súd v Nitre opätovne ako súd prvého stupňa na nariadenom pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Preto žalobu v súlade s ustanovením § 250j ods. 1 O.s.p. na základe nasledujúcich dôvodov zamietol.

27. Vo svojom zamietajúcom rozsudku krajský súd zrekapituloval jednotlivé úkony žalobcu, žalovaného v katastrálnom konaní ako aj odôvodnenie prvostupňového orgánu a žalovaného.

S poukazom na ustanovenia § 59 ods. 1, 4 a 5 zák. č. 162/1995 Z.z. ďalej krajský súd zdôraznil, že žalobca návrhom uvedeným vo vyjadrení k uzneseniu Najvyššieho súdu (č. l. 100) žiada rozhodnutie - uloženie povinnosti podľa § 80 O.s.p., pričom podanou žalobou ako aj predchádzajúcimi podaniami žalobca namietal sporný priebeh hranice susediacich pozemkov.

28. S vyslovením právneho názoru, že nakoľko súčasná hranica pozemkov bola určená právoplatnými rozsudkami súdov v rámci občianskoprávných sporov a výroky právoplatných rozsudkov sú záväzné pre účastníkov a pre všetky orgány (§ 155 ods. 2 O.s.p.), krajský súd nemohol návrhu žalobcu v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte vyhovieť.

Navyše krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že zúčastnené osoby sú vlastníkami dotknutých pozemkov v hraniciach vyznačených v katastri nehnuteľností od zápisu GP 1964, teda viac, ako je zákonom určená 10 -ročná vydržacia lehota (§ 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

29. Záverom krajský súd zdôraznil, že v konaní nebol zistený nesúlad údajov katastra s verejnou alebo inou listinou, priebeh spornej hranice je súladný s právoplatnými rozsudkami. Podľa krajského súdu účelom konania o oprave chýb v katastrálnom operáte nie je riešiť vlastnícky spor.

30. Keďže postup žalovaného ako aj preskúmané rozhodnutie boli v súlade so zákonom, krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

31. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 12.12.2013 (č. l. 199) žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyslovil nesúhlas s rozsudkom krajského súdu.

Uviedol, že je jediným a právoplatným vlastníkom parc. č. XXXX/XX zapísanej v k. ú. R. P., ktorá je predmetom konania. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rôzne súdne konania, je vždy podľa žalobcu povinnosťou konajúceho súdu z obsahu žaloby alebo návrhu ustáliť, o čo v žalobe ide a viesť konanie podľa tohto titulu.

32. Ďalej upozornil na mylný názor prokurátora, ktorý mal nesprávne vyhodnotiť, že „z podaného návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte je jednoznačne zrejmé, že tento má povahu vlastníckeho sporu“.

Žalovaný naopak zdôraznil, že súdny znalec súdom ustanovený v inom súdnom konaní, a po ňom ďalší znalci zhodne ustálili, že sporná parc. č. XXXX/XX sa na zakreslenom mieste nenachádza, a ako riešenie tejto situácie bol navrhnuté prostredníctvom nového geometrického plánu umiestiť ju na plochu pozemku, ktorý nebol vo vlastníctve žiadnej osoby.

33. Ďalej žalobca vyslovil svoje pochybnosti vo vzťahu k argumentácii právoplatného rozsudku Okresného súdu v Komárne sp. zn. 9C 253/1995, čo sa týka predmetu konania, t. j. parc. č. XXXX/XX ako aj navrhutej novej parc. č. XXXX/XX.

Žalobca najmä poukázal na nesprávny právny názor okresného ako aj nasledujúceho krajského súdu, že žalobca parc. č. XXXX/XX nikdy nevlastnil, a z tohto titulu v uvedenom konaní žalobu zamietol. Vtedajším prvostupňového a druhostupňového súdu tieto súdy podľa žalobcu vlastne zlikvidovali predmet jeho vlastníctva, ktoré je chránené Ústavou Slovenskej republiky, a silou súdnej moci tak negatívne zasiahli do chránených práv žalobcu. Tento argument potom podľa žalobcu žalovaný zneužil svojím tvrdením, že vlastne parc. č. XXXX/XX zanikla a žalobca bol neúspešný pri určení vlastníctva k parc. č. XXXX/XX, čo žalobca označuje za nepravdivé tvrdenie, nakoľko sa stále domáha určenia miesta, kde sa nachádza sporná parc. č. XXXX/XX v teréne.

34. Tiež žalobca zdôraznil, že vlastnícke právo k spornej parc. č. XXXX/XX nadobudol dedením v roku 1964, kedy sa titulom potreby dedičských podielov parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X delila. Všetky úkony, ktoré sa týkali zavedenia údajov z procesu delenia pôvodných parciel do katastrálneho operátu, vyhotovil a za ich správnosť zodpovedá žalovaný. To, že žalovaný spornú parcelu zakreslil do parcely s iným parcelným označením, je evidentnou chybou žalovaného (vytvorená vtedajším geodetom v roku 1964), a na tejto chybe počas celého konania v žalovaný nezmyselne trvá.

V súvislosti s uvedeným žalobca zdôraznil, že problém riešený v prebiehajúcim konaní nespočíva v nezrovnalosti rozsahu ich vlastníckeho práva, ktoré je v súlade s katastrálnym vykázaním ich vlastníctva, ale je zapríčinený tým, že sporná parc. č. XXXX/XX sa môže nachádzať len vo vnútri plochy bývalých parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X.

35. Vo vzťahu k poznámke krajského súdu o vydržacej lehote žalobca odmietol komentovať jej aplikáciu na toto konanie, a vyhlásil, že krajský súd má pojmové problémy pri rozdieli charakteru vlastníctva a inštitútu vydržania.

Tiež upozornil na zvláštny vývoj v označení druhu pozemku u parc. č. XXXX/XX, ktorá bola pôvodne označovaná ako súčasť verejného priestranstva, ďalej ako miestna komunikácia, hoci pôvodná parcela bola druhovo označená ako poľnohospodárska pôda. Následne bola zapisovaná ako jarok a v súčasnosti je označovaná ako zastavaná plocha a nádvorie.

36. Ďalej žalobca vyslovil nesúhlas s nasledujúcou argumentáciou krajského súdu: „v konaní nebol zistený nesúlad údajov katastra s verejnou alebo inou listinou, priebeh spornej hranice súladný s právoplatnými rozsudkami“, pričom upozornil na záverečný text ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a) zák. č. 162/1995 Z.z., ktorý predchádzajúci text dopĺňa zmienkou o výsledkoch prešetrovania zmien údajov katastra. Práve toto už žalobcu potvrdzuje jeho domnienku, že v tejto polohe mal zákonodarcu na mysli aj možnosť prešetriť zmenu delenia parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X v roku 1964, o ktorom namietal, že výsledok nezodpovedá skutočnosti v teréne.

37. Záverom žalobca požiadal odvolací súd, aby zaviazal žalovaného v teréne vyznačiť umiestnenie parc. č. XXXX/XX, čím vlastne by celý dlhoročný spor skončil a nikto by nebol ukrátený.

Na základe uznesenia krajského súdu zo dňa 21.01.2014, ktoré vyzvalo žalobcu, aby riadne uviedol petit žaloby, právny zástupca žalobcu doručil dňa 11.02.2014 odvolanie (č. l. 212), v ktorom navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu a vec vrátiť rozhodovaciemu súdu na ďalšie konanie.

B)

38. Zo stanoviska žalovaného zo 06.03.2014 (č. l. 228) vyplýva jeho názor, že konajúci súd sa vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami vrátane uvedenia, že zo strany žalobcu ide o spor o vlastníctvo a nie o nápravu novej chyby v katastrálnom operáte, ktorú je možné vyriešiť prostredníctvom katastrálneho konania o oprave chyby v katastrálnom operáte. Tiež žalovaný s poukazom rôzne tvrdenia žalobcu (viď body II. až V.) v jeho odvolaní zdôraznil, že žalobca sa domáha určenia vo vlastníckom spore, pričom zároveň chce mať dotknutú nehnuteľnosť v držbe.

K spochybňovaniu právoplatného rozsudku Okresného súdu v Komárne a k povinnosti platiť dane sa

žalovaný nevyjadril, nakoľko toto nemôže byť predmetom riešenia katastrálneho orgánu.

39. K samotným odvolacím požiadavkám žalobcu žalovaný uviedol, že nejde o naplnenie ustanovenia § 59 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z.

40. Záverom žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

C)

41. Zo zúčastnených osôb zaslal svoje vyjadrenie zo 06.03.2014 iba prokurátor (č. l. 225). S poukazom na text odvolania na str. 2 a 3, ktorých relevantnú časť prokurátor cituje, je pre neho zrejmé, že žalobca absolútne nepochopil podstatu konania o oprave chyby v katastrálnom operáte.

K tomu ďalej uviedol, že

„z obsahu administratívneho i súdneho spisu totiž jednoznačne vyplýva, že zápisy v súbore popisných i geodetických údajov katastra nehnuteľností sú plne v súlade s listinami, ktoré boli podkladom pre ich vykonanie, respektíve vyznačenie. Dôvod na opravu nejakej chyby preto nie je daný, pretože existencia takejto chyby v katastrálnom operáte nebola zistená. Chybu v katastrálnom operáte pritom nemožno odvodzovať od záverov znaleckých posudkov, pretože tieto nie sú podkladmi pre vykonanie zápisov do katastra nehnuteľností. Súdne občianskoprávne konania, v rámci ktorých boli tieto znalecké posudky vypracované, pritom skončili vynesением takých rozsudkov, s výrokmi ktorých je stav v súčasnosti evidovaný v katastri nehnuteľností plne v súlade. Výroky týchto rozsudkov sú pritom záväzné nielen pre orgány katastra, ale aj pre správne súdy.“

42. Ďalej prokurátor objasnil, akým právnym spôsobom je vhodné umožniť žalobcovi zistiť, kde na mieste samom sa nachádza jeho pozemok, resp. jeho hranice.

Tiež poukázal na to, že žalobca si jednotlivé odlišnosti medzi konaním podľa § 59 zák. č. 162/1995 Z.z. a možnou nápravou zásahov do vlastníckeho práva prostredníctvom občianskoprávneho konania neustále zamieňa a pletie.

43. Záverom prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 a § 219 ods. 1 O.s.p. o odvolaní žalobcu rozhodol tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdzuje.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

44. Najvyšší súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že z dôvodu uvedenom v § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím podľa § 250ja ods. 3 zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

45. Najvyšší súd sa celkom nestotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise, a to najmä z toho dôvodu, že napriek skutočnostiam preukázaným žalovanému z predchádzajúcich súdnych konaní (najmä ide o súdnoznalecké dokazovanie znaleckými posudkami Ing.

T. z roku 2001 a Ing. G. z roku 2005), že sporná parc. č. XXXX/XX „fakticky neexistuje“ [obdobný právny názor vyjadril aj Okresný súd Komárno v rozsudku sp. zn. 9C 253/1995], a napriek takémuto jasnému spochybneniu hodnovernosti dovtedy záväzného údaju z katastra (§ 70 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z.) a rozporu s reálnym stavom v teréne, je evidovaná v zmysle výpisu z katastra nehnuteľností z 24.01.2013 (č.l. 111) ako právne existujúca nehnuteľnosť na LV č. XXX v prospech vlastníka, t.j. žalobcu zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 328 m², na ktorej má byť postavená inžinierska stavba a jej súčasťou. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, či v konaní o oprave chýb je možné napraviť nedostatky vytýkané geometrickému plánu z roku 1964 bez toho, aby sa zasiahlo do vlastníckych vzťahov pri viazanosti všeobecných súdov skôr vyslovenou právoplatnou súdnou judikatúrou.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

Podľa § 70 ods. 2 veta prvá zák. č. 162/1995 Z.z. údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak.

1) Právne východiská rozsudku:

46. Žalobca svoje odvolanie oprel o viacero námietok a požiadaviek. Za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozsudku krajského súdu a s ním aj rozhodnutia žalovaného Najvyšší súd ako aj vzhľadom na argumentáciu žalovaného pristúpil k posúdeniu obsahu podaní žalobcu v zmysle § 41 ods. 2 a 3 O.s.p. a dospel k záveru, že primárne obsahuje námietky, ktoré žalobca využil na spochybnenie zákonnosti postupu správneho orgánu smerujúceho k vysloveniu napadnutého rozhodnutia, pričom vyjadruje nespokojnosť so zaevidovaním spornej parcely správou katastra na mieste, kde sa nenachádza, čo mu v rozpore s reálnym stavom má celkom znemožňovať v teréne výkon vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti.

Preto sa nemohol stotožniť so závermi žalovaného, že žalobca svojimi podaniami sleduje riešenie sporu o vlastníctvo a nie nápravu novej chyby v katastrálnom operáte (viď bod č. 38).

Podľa § 41 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. účastníci môžu robiť svoje úkony akoukoľvek formou, pokiaľ zákon pre niektoré úkony nepredpisuje určitú formu.

Podľa § 41 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

47. Vzhľadom na upresnenie odvolacích námietok žalobcu potom Najvyšší súd musí konštatovať, že krajský súd dôsledne neprihliadol k záverom vysloveným prostredníctvom uznesenia Najvyššieho súdu, ktoré najmä vychádzali z obsahu ústavných textov zakotvených v čl. 2 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 ústavy.

V súvislosti s vyššie citovaným článkom 20 ods. 2 ústavy Najvyšší súd dáva do pozornosti, že ústavodarcu neposkytnutie ochrany nevzťahuje na vlastnícke právo, ako sa mylne domnieva žalovaný, ale iba na majetok, ktorý bol nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 20 ods. 1 veta druhá ústavy majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva.

48. V súvislosti s vyššie citovanými argumentmi krajského súdu, ktoré sú podporené argumentáciou tak žalovaného ako aj krajského súdu (viď najmä bod č. 28), je Najvyšší súd predovšetkým postavený pred úlohu vysporiadať sa s námietkou viazanosti správneho súdu právoplatnými súdnymi rozhodnutiami (čl. 1 ods. 1 veta prvá v spojení s čl. 2 ods. 2 a čl. 144 ods. 1 ústavy) už vydanými vo veci vlastníckeho sporu týkajúceho sa hranice dotknutých pozemkov, ktoré mal v prospech právnych predchodcov zúčastnených osôb vysloviť Okresný súd v Komárne prostredníctvom rozsudku č. k. 10C 201/88-133 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 09.07.1992 č. k. 16Co 198/92-150, a to aj napriek

skutočnosti, že žalovaný ani prvostupňový katastrálny orgán dokazovanie s týmito rozsudkami v konaní o oprave väd katastrálneho operátu nevykonával.

Podľa § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

49. Z výrokov citovaných rozsudkov (č. l. 139 až 147) obidvoch súdov vydaných v nachádzacom súdnom konaní, t.j. mimo pôsobnosť správneho súdnictva, jednoznačne vyplýva záver, že nimi bolo určené s odkazom na GP 1990, čo presne tvorí hranicu medzi pozemkami parc. č. XXXX/XX a pozemkami parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX.

K tvrdeniu odporcov toho konania, že „navrhovatelia na ich [t.j. odporcov] úkor užívajú o 318 m² viacej a preto žiadajú, aby túto výmeru navrhovatelia im vydali“ Okresný súd v Komárne v súlade s potvrdzujúcim názorom Krajského súdu v Bratislave (č. l. 146) vyslovil záver (č. l. 140), že „súd opätovne vychádzal zo znal. posudku ing. R. T., z obsahu ktorého vyplýva, že navrhovatelia užívajú o 318 m² väčšiu plochu ako majú vo vlastníctve, s tým, že to nie na úkor odporcov, lebo títo majú výmeru ako je vedená v evidencii nehnuteľnosti, avšak spolu s parcelou číslo XXXX/XX vo výmere 328 m².“

50. Preto Najvyšší súd si môže osvojiť záver, že v citovaných rozsudkoch nie je vtedy konajúcimi dotknutá problematika riadnosti vykonania zápisov v katastrálnom operáte, ktorá vychádza z tvrdenia žalobcu, že na základe nesprávne vyhotoveného GP 1964 došlo k vneseniu chyby do katastrálneho operátu s možným dôsledkom, že zúčastnené osoby 2/ a 3/ ako právni nástupcovia I. a W. U. užívajú o 328 m² väčšiu plochu ako majú vo vlastníctve a ani to, že predmetná plocha nie je vo vlastníctve žalobcu.

Tento záver nakoniec potvrdil nielen Okresný súd v Komárne v novšom konaní vedenom pod sp. zn. 9C 253/1995 a Krajský súd v Nitre v odvolacom konaní, ale aj Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 4Cdo 74/02 zo dňa 31.03.2004, ktoré súdy konanie o návrhu žalobcu pôvodne o vydanie nehnuteľnosti o výmere 328 m² z parc. č. XXXX/XX, neskôr o vypratanie parc. č. XXXX/XX, resp. parc. č. XXXX/XX alebo v poslednom o určenie parc. č. XXXX/XX určenou geometrickým plánom Ing. R. T. 18/2001 do výlučného vlastníctva v žalobcu v celosti, nezastavili ani pre prekážku veci rozhodnutej a relevantnosť konania vedeného na Okresnom súde v Komárne pod sp.zn. 10C 201/88 v spojení s odvolacím konaním Krajského súdu v Bratislave pod sp.zn. 16Co 198/92 na meritum prejednávanej veci v odôvodnení spomenuli iba okrajovo (okresný súd) resp. ako záväznú prekážku v zmysle § 134 O.s.p. na vytvorenie si odlišného právneho názoru (krajský súd na str. 5 citovaného odvolacieho rozsudku).

51. V súvislosti s uvedeným záverom konajúci senát Najvyššieho súdu zdôrazňuje, že Najvyšší súd prostredníctvom str. 3 a 4 rozsudku sp. zn. 4Cdo 74/02 vyslovil iba tieto právne názory:

„Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na obsah spisu a námietky dovolateľa je toho názoru, že na základe doposiaľ zisteného skutkového stavu nie je možné k otázke vypratania predmetnej nehnuteľnosti v dovolacom konaní zaujať konečné stanovisko. Právny názor odvolacieho súdu je preto zatiaľ predčasný a jeho rozhodnutie navyše nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Dovolací súd preskúmal predmetnú vec a dospel k záveru, že je potrebné sa zaoberať námietkami dovolateľa, čoho sa žalobca konkrétne domáha s preukázaním jeho vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti a súčasným stavom jej užívania alebo neužívania.

Výhodnotiť je treba aj predaj súvisiacich parciel žalovaných manželov F. s pripojením súvisiacich spisov a zistiť súvislosť tohto predaja k predmetnej veci. “

52. Na uvedenom základe Najvyšší súd nezistil, že citované rozsudky Okresného súdu v Komárne tak z roku 1992 ako aj ako aj z roku 2006 by mu vytvárali prekážku súdneho prieskumu žalovaného o zastavení konania o oprave chýb v katastrálnom operáte vydaného podľa § 30 ods. 1 písm. e) Správneho poriadku, nakoľko

- výroková časť rozsudku z roku 1992 sa zaoberala s návrhom na určenie sporných hraníc a
- výroková časť rozsudku z roku 2006 vyslovila zastavenie konania o návrhu na vypratanie nehnuteľnosti a vo vzťahu k návrhu na určenie vlastníckeho práva k doteraz nezapísanej nehnuteľnosti

parc. č. XXXX/XX, tento návrh zamietla.

Naopak predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve je v zmysle § 244 ods. 1 O.s.p. iba zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, čo hore uvedené súdy ani v jednom konaní meritórne neriešili.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

2) Chyby v katastrálnom operáte:

53. Vo vzťahu k samotnému konaniu o oprave chýb v katastrálnom operáte musí Najvyšší súd zopakovať svoje doterajšie závery týkajúce sa uvedenej problematiky, ktoré krajský súd opomenul pri svojom rozhodovaní. Základný rámec pre opravu chýb v katastrálnom operáte vymedzuje v prejednávanej veci ustanovenie § 59 ods. 1 písm. a) zák. č. 162/1995 Z.z. spolu s ustanovením § 22 ods. 1 a 5 a § 59 ods. 5, podľa ktorého aj konanie o oprave chýb v katastrálnom operáte je katastrálnym konaním, ktoré je všeobecne upravené ako správne konanie.

Pritom od orgánov štátnej správy na úseku katastra (§ 11 zák. č. 162/1995 Z.z. - ďalej na účely rozsudku tiež „katastrálny orgán“) sa celkom legitímne očakáva, že si bude v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy riadne plniť svoje úlohy jej zákonom vymedzené v oblasti evidencie nehnuteľností, a to najmä, že v zmysle § 18 ods. 2 písm. c) zák. č. 162/1995 Z.z. bude spravovať a aktualizovať kataster v súlade s právnym stavom a so skutočným stavom na základe ohlásených zmien, zmien zistených pri prešetrovaní údajov katastra, zmien zistených pri revízii údajov katastra a zmien zistených pri obnove katastrálneho operátu, to všetko v súčinnosti s vlastníkmi, s inými oprávnenými osobami, obcami a so štátnymi orgánmi.

Podľa § 59 ods. 1 písm. a) zák. č. 162/1995 Z.z. správa katastra aj bez návrhu opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra.

Podľa § 59 ods. 5 zák. č. 162/1995 Z.z. na opravu chýb v katastrálnom operáte sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak sa oprava týka údajov uvedených v liste vlastníctva; to neplatí, ak ide o opravu výmery pozemku evidovaného v mape určeného operátu.

54. Už vo svojom rozsudku sp. zn. 1Sžr 76/2011 zo dňa 06.03.2012 Najvyšší súd zdôraznil právny názor, že

„legitímne očakávaným dôsledkom povolenia vkladu [uvedené sa nepochybne vzťahuje aj na záznam] účastníka tohto konania je to, že orgán správy katastra zabezpečí bezchybný prenos všetkých nevyhnutných údajov a informácií potrebných pre riadny výkon vlastníckeho práva do príslušného katastrálneho operátu“.

Potom za chybu katastrálneho operátu, ktorá je predmetom opravy, je nutné označiť taký nesprávny prenos zdokumentovaných alebo evidovaných údajov (rozsah tohto právneho pojmu je načrtnutý v § 7 a pre katastrálny operát v § 8 zák. č. 162/1995 Z.z.) alebo iných informácií z podkladových listín (vkladuschopné verejné alebo iné listiny), ktorého dôsledkom je vytvorenie, po vykonaní zápisu do príslušného katastrálneho operátu (§ 3 ods. 9), rozporu, ktorý je kvalifikovaný (opísaný) v hore uvedenom ustanovení § 59 ods. 1 písm. a) zák. č. 162/1995 Z.z., pričom tento rozpor musí napríklad znemožňovať, zhoršovať alebo iným spôsobom negatívne zasahovať do právneho režimu osoby uvedenej v katastrálnom operáte k jeho predmetu (t.j. zapísanému údaju).

Podľa § 7 zák. č. 162/1995 Z.z. kataster obsahuje tieto údaje:

- a) geometrické určenie a polohové určenie nehnuteľností a katastrálnych území,
- b) parcelné čísla, údaje o parcelách registra "C" evidovaných na katastrálnej mape, údaje o parcelách registra "E" evidovaných na mape určeného operátu, druhy a výmery pozemkov, súpisné čísla stavieb, údaje o príslušnosti pozemkov k zastavanému územiu obce, 2) údaje o druhoch chránených nehnuteľností, o cenách poľnohospodárskych a lesných pozemkov a údaje o využívaní nehnuteľností, vybrané údaje na začlenenie pozemkov do poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo do lesného pôdneho fondu, údaje o bonitovaných pôdnoekologických jednotkách, vybrané údaje na tvorbu a ochranu životného prostredia a vybrané údaje pre iné informačné systémy o nehnuteľnostiach,
- c) údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkoch nehnuteľností (ďalej len "vlastník") a o iných oprávnených z práv k nehnuteľnostiam (ďalej len "oprávnená osoba"), ak ide o fyzickú osobu, meno,

priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam,

d) údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach alebo údaje o bodových poliach,

e) sídelné a nesídelné geografické názvy.

Podľa § 8 ods. 1 písm. a) a písmeno b) body 1. a 2. zák. č. 162/1995 Z.z. katastrálny operát tvoria dokumentačné materiály potrebné na spravovanie katastra a obnovu katastrálneho operátu. Katastrálny operát sa vedie v papierovej podobe alebo v elektronickej podobe. Katastrálny operát obsahuje tieto časti:

a) súbor geodetických informácií, ktorý tvoria katastrálne mapy, mapy určeného operátu, geometrické plány, záznamy podrobného merania zmien, zoznamy súradníc, údaje o spojení lomových bodov a ďalšia geodetická dokumentácia;

b) súbor popisných informácií, ktorý tvoria

1. údaje o katastrálnych územiach, parcelách, právach k nehnuteľnostiam, vlastníkoch a iných oprávnených osobách, a to, ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ak ho má pridelené, prípadne iné identifikačné údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam, o ohlásených zmenách, ako aj o zmenách zistených pri prešetrovaní zmien, pri revízii údajov katastra a pri obnove katastrálneho operátu,

2. vybrané údaje o nehnuteľnostiach, údaje o vlastníkoch alebo iných oprávnených osobách a iné údaje, ktoré sa zapisujú do listu vlastníctva. List vlastníctva obsahuje číslo listu vlastníctva, názov okresu, názov obce a názov katastrálneho územia a skladá sa z časti "A - majetková podstata", ktorá obsahuje všetky nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom práv k nehnuteľnostiam (majetkové teleso), a údaje o nich, a to výmeru, druh pozemku, kód spôsobu využívania pozemku, príslušnosť k zastavanému územiu obce a iné údaje obsahujúce bližšie vysvetlenia časti A, z časti "B - vlastník alebo iná oprávnená osoba", ktorá obsahuje meno, priezvisko, rodné priezvisko alebo názov vlastníka nehnuteľnosti alebo inej oprávnenej osoby, dátum narodenia, rodné číslo alebo identifikačné číslo organizácie, spoluvlastnícky podiel, titul nadobudnutia podľa verejnej listiny alebo inej listiny, miesto trvalého pobytu alebo sídlo, iné údaje obsahujúce bližšie vysvetlenia časti B, byty a nebytové priestory, nájomné práva k pozemkom, poznámky o skutočnostiach súvisiacich s nehnuteľnosťami alebo s právami k nehnuteľnostiam, z časti "C - ťarcha", ktorá obsahuje vecné bremeno (obsah vecného bremena, označenie oprávneného z vecného bremena vrátane zápisu vecného bremena v liste vlastníctva oprávneného), záložné práva (označenie záložného veriteľa), predkupné práva, ak majú mať účinky vecných práv (označenie oprávneného z predkupného práva), iné práva, ak boli dohodnuté ako vecné práva, a iné údaje obsahujúce bližšie vysvetlenia časti C; v časti C sa výška dlhu neuvádza.

55. Z vyššie uvedených ustanovení, konkrétne z ich vecného rozsahu nepochybne vyplýva, že súčasťou údajov katastrálneho operátu sú aj údaje, ktoré priamo alebo odvodeným spôsobom vyplývajú zo zápisov práv k nehnuteľnostiam, čo je aj predmetom tohto súdneho prieskumu.

Je pritom nepochybné, že nakoľko iba katastrálny orgán je oprávnený na vykonávanie zápisov práv k nehnuteľnostiam (§ 4 v spojení s § 18 ods. 2 písm. b/), je potom iba on zodpovedný za ich správnosť, tzn. hodnovernosť a závažnosť údajov katastra (§ 70), a následne je povinný bezodkladne odstrániť oprávnené namietané chyby údajov (rozpory) zapísané u nehnuteľností. V opačnom prípade by sa oprávnenie katastrálneho orgánu opravovať chyby pri výkone svojej vlastnej právomoci stalo celkom nepoužiteľným (obsoľtým) prvkom ochrany práv a oprávnených záujmov jednotlivcov a mohlo by výrazne a najmä negatívne ovplyvniť nerušený výkon niektorých práv či oprávnení.

56. Preto aj Najvyšší súd v hore citovanom rozsudku sp. zn. 1Sžr 76/2011 zo dňa 06.03.2012 ďalej vyslovil, že

„Konanie o oprave chýb v katastrálnom operáte (písm. a/ a § 22 ods. 1) je osobitným opravným prostriedkom zameraným v zmysle imperatívu § 18 ods. 2 písm. c) cit. zákona na výkon riadnej správy evidenčných údajov a informácií vrátane obnovenie hodnovernosti (§ 70 zák. č. 162/1995 Z.z.) a tým aj závažnosti údajov katastra po zistení, že to, čo správa katastra zapísala, nezodpovedá tomu, čo nepochybne zmluvná strana chcela svojou vôľou prejaviť.

Obnovenie hodnovernosti sa dosahuje na základe zásady súčinnosti s dotknutými subjektmi odstránení

rozporov medzi preverenými údajmi a informáciami z návrhu vrátane zmluvy a dotknutými údajmi katastrálneho operátu, a to aj prostredníctvom využitia výkladových pravidiel občianskeho alebo obchodného práva.“

57. Vykonaniu opravy v katastrálnom operáte nemôže po právnej stránke zabrániť ani tvrdené vlastnícke právo (t.j. s chýbajúcim „titulus aquirendi“) inej osoby k nehnuteľnosti, ktorej sa toto právo zapísalo na list vlastníctva v dôsledku vykonanej chyby v katastrálnom operáte (t.j. chybný „modus aquirendi“).

Uvedený názor najmä podporuje Ústava Slovenskej republiky, ktorá majetku nadobudnutému v rozpore s právnym poriadkom súdnu a inú právnu ochranu nepriznáva (viď čl. 20 ods. 1 veta druhá v spoj. s čl. 152 ods. 4 ústavy) a súčasne na druhej strane vytvára kontinuálny právny tlak na legitímny výkon právomoci orgánov štátnej moci (čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy); ibaže originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k uvedenej nehnuteľnosti nezahľadá právne dôsledky tejto chyby.

58. V súvislosti s uvedeným právnym názorom Najvyšší súd musí nesúhlasiť s právnym názorom krajského súdu, že

„Naviac, [krajský] súd poukazuje na tú okolnosť, že zúčastnené osoby (resp. ich právni predchodcovia - manželia U.) sú vlastníckmi dotknutých pozemkov v hraniciach vyznačených v katastri nehnuteľností od zápisu geometrického plánu č. 920-0124-4-15 zo dňa 18.03.1964, teda viac ako je zákonom určená 10 - ročná vydržacia lehota (§ 134 ods. 1 OZ).“

Naopak Najvyšší súd musí poukázať na právnu nepodloženosť tohto názoru, ktorá v svojej podstate predstavuje nevhodnú aplikáciu metódy logického výkladu práva prostredníctvom „argumentum per analogiam“, ktorá je vo verejnom práve takmer, vzhľadom na čl. 2 ods. 2 ústavy, nepoužiteľná s výnimkou vyplňovania medzier v práve (viď Gerloch, A., in: Teorie práva, s.147). V tejto súvislosti aj Najvyšší súd poukazuje napríklad na svoj rozsudok sp. zn. 1Sžr 110/2011 zo dňa 17.04.2012, v ktorom sa konštatuje nasledujúci právny názor :

„Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd správne zamietol žalobu žalobcov. Vždy, keď správa katastra formou konania o odstránení chýb v katastrálnom operáte rozhoduje o nároku na prinavrátenie vlastníckeho práva alebo vecného práva k cudzej veci, ktorý na inú osobu prešiel bez právneho dôvodu, tzn. rieši problém, ktorý zvyšná spoločnosť chápe ako krivdu, musí okrem iného aj prihliadnuť na právne dôsledky vyplývajúce z princípu, že z bezprávia (krivdy) právo nevzniká „ex iniuria ius non oritur“. Preto v žiadnom prípade nemôže ani dlhá doba existencie stavu (v prejednávanej veci od roku 1993) existujúceho v rozpore s požiadavkami zákona (zásada legality) vytvoriť u orgánu správy katastra [vo vzťahu k možnosti opravy chýb katastrálneho operátu] domnienku, že už ide o nemenný právny stav.“

59. Judikovaný rozsah porušenia vlastníckeho práva jednotlivca zo strany štátnych orgánov a doteraz ohraničený hore uvedenými právnymi názormi Najvyšší súd potvrdil nasledujúcim konštatovaním:

„Vždy, keď správne orgány rozhodujú (či už formou reštitučného konania alebo konania o odstránení chýb v katastrálnom operáte) o nároku na prinavrátenie vlastníctva k pozemku, ktorý na štát prešiel bez právneho dôvodu, tzn. riešia problém, ktorý zvyšná spoločnosť chápe ako krivdu, musia okrem iného aj prihliadnuť na právne dôsledky vyplývajúce z princípu „nemo turpitudinem suam allegare potest“.

Pokiaľ v predchádzajúcom procese štát pochybí pri aplikácii zásady legality, musí bezodkladne prostriedkami nápravy (napríklad konaním o oprave chýb v katastrálnom operáte) odstrániť nezákonnosť navrátením veci do pôvodného právneho stavu (restitutio in integrum); pričom ani právoplatný výsledok procesu obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním ani právoplatné schválenie registra obnovy evidencie pozemkov netvorí v zmysle § 70 zák. č. 165/1995 Z.z. v spojení s čl. 20 ods. 1 veta tretia ústavy prekážku“.

(m.m. hore uvedený rozsudok sp.zn. 1 Sžr 72/2011 zo dňa 14.02.2012).

60. V súčasnosti Najvyšší súd uvedenú problematiku potvrdil ako konštantnú prostredníctvom rozsudku sp. zn. 1Sžr 31/2013 zo dňa 15. apríla 2014:

„Odvolací súd na rozdiel od krajského súdu dospel k záveru, že žalovaný správny orgán postupoval a rozhodol správne, keď vykonal opravu chyby v katastrálnom operáte. Zo spisu bol podľa odvolacieho súdu jednoznačne preukázaný nesúlady medzi katastrálnou mapou a geometrickým plánom GP č. 243-

253-130-82/d, ktorým boli zamerané hranice medzi pozemkami EN č. XXX/XX a č. XXX/X. Uvedený nesúlad vznikol v roku 1987 dôsledkom posunutia hranice pozemkov, a to chybným zákresom hranice na mape, keď dĺžka hranice bola zakreslená dlhšia o cca 3,5 m než je v GP č. 243-253-130-82/d, ktorého zakres bol vykonaný pod PVZ č. XX/XX. Hranice boli v súlade so zákonom a záväzne určené GP č. 243-253-130-82/d. Keď teda do katastrálnej mapy bol zanesený iný údaj o priebehu hraníc ako vyplynul z tohto GP, došlo tým ku chybe v katastrálnom operáte a preto bolo potrebné zosúladiť nesprávny zakres v katastrálnej mape s uvedeným GP z roku 1982.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že správne orgány sa nezaoberali sporom o vlastnícke právo, neurčovali ani nemenili vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, nemenili dokonca ani výmery pozemkov. Tým, že vyčlenili časť parc. č. XXX/X a vytvorili novú parc. č. XXX/XX, nezasiahli do vlastníckeho práva žalobcov ani účastníkov 1/ a 2/. Bolo však zistené, že posunutím hraníc v rozpore s platným GP došlo k tomu, že uvedený rodinný dom žalobcov stojí sčasti na pozemku vo vlastníctve účastníkov 1/ a 2/. Vlastníctvo tejto časti pozemku, žalovaným vyčlenenej ako samostatná parc. č. XXX/XX, nebolo sporné - vlastníkmí pozemku boli a sú účastníci 1/ a 2/.

Navyše odvolací súd s problematikou zásahu konania podľa § 59 zák. č. 162/1995 Z.z. do zápisov vlastníckeho práva v katastrálnom operáte musí poukázať aj na relevantnú rozhodovaciu činnosť katastrálnych orgánov, medzi ktoré patrí napríklad rozhodnutie Katastrálneho úradu v Nitre č. Xo 13/2010-2/Fi z 19.08.2010, resp. rozhodnutie Katastrálneho úradu v Košiciach č. Xo 15/2012/Su-15 z 18.06.2012, ktoré svojou podstatou tento zásah ako legitímny potvrdzujú.

3) K skutkovému stavu a hodnovernosti údajov:

61. V súvislosti s vyššie uvedenými judikatúrnymi názormi si konajúci senát Najvyššieho súdu nemôže osvojiť závery vyslovené žalovaným, že išlo o konanie ohľadom žiadosti o určenie priebehu hranice pozemkov parciel registra C-KN č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.002 m² a č. XXXX/XX - záhrady o výmere 1.311 m² (viď bod č. 3), ale s prihliadnutím na podanie žalobcu z 31.05.2010 (opätovne bod č. 3) dospel k záveru, že žalobca sa domáhal začatia konania § 59 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z.

Preto bolo úlohou krajského súdu predovšetkým preveriť, či namietaný rozsah vlastníckeho práva žalobcu zapísaný v katastri nehnuteľností preveril žalovaný a jeho prvostupňový orgán zákonným postupom a či takto zistený údaj porovnal s údajmi evidovanými v katastrálnom operáte. Nakoľko tak krajský súd neurobil, musel Najvyšší súd výnimočne zastúpiť úlohu prvostupňového súdu a z pripojeného súdneho spisu zistil nasledujúce údaje.

62. Podľa zhodnej argumentácie žalobcu a žalovaného, ktorá bola potvrdená aj Krajským súdom v Nitre prostredníctvom jeho rozsudku sp. zn. 6Co 102/2006 (konkrétne str. 3 a 4), právnym dôvodom na rozdelenie pôvodných parc. č. XXXX/X a XXXX/X bolo dedičské konanie sp. zn. D224/73 po právnych predchodcoch žalobcu, kde v prospech 4 súrodencov sa rodičovský pozemok medzi ne rozdelil tak, že po svojom otcovi L. A. st. zdedil jeho jeden polovičný podiel z pozemku parc. č. XXXX/XX vo výmere 328 m². Neskôr jeho matka darovacou zmluvou zapísanou do notárskej zápisnice N685/85-NZ645/85 prepísala na neho svoj podiel 1 z pozemku parc. č. XXXX/XX o uvedenej výmere, ktorý vlastnila z titulu BSM s jeho otcom.

Do užívania zdedených nehnuteľností žalobca mal vstúpiť po smrti svojho otca asi v roku 1973. Užíval aj časť parcely, ktorá je v súčasnej dobe označená ako novovytvorená parc. č. XXXX/XX, a túto užíval až do roku 1985, kedy tam predchádzajúci susedia (U.) dali stĺpiky a vtedy mal žalobca zistiť, že to nie je v poriadku.

63. Ďalej je nepochybné, že žalcovovo vlastnícke právo k spornej parcele bolo priestorovo vymedzené prostredníctvom GP 1964, z ktorého údaje do katastrálneho operátu zanesol príslušný orgán geodézie prostredníctvom vyhotovenia GP 1964. Na uvedenom GP 1964 sa nachádza okrem iného aj formálny text: „Potvrdzujem, že táto kópia presne súhlasí s originálom. Ustanovenie zákona č. 139/47 [t.j. zákon č. 139/1947 Sb. o rozdelení pozostalostí se zemědělskými podniky a o zamezení drobení zemědělské půdy - poznámka odvolacieho soudu] bolo dodržané. V Komárne dňa 18. 3. 1964“.

64. Ďalej pre Najvyšší súd z priložených kópií z pozemkovej mapy pre lokality P. - F., resp. neskôr E. P. vyplýva záver, že všetky uvedené kópie majú pri pôvodných parc. č. XXXX/X a XXXX/X zakreslené pozemky označené ako jarok v parc. č. XXXX.

Avšak z obsahu odôvodnenia Okresného súdu Komárno z 15.02.2006 (konkrétne str. 3 a 4) vyplýva záver, že v konaní vedenom pod sp. zn. 9C 253/1995 tak

- okresný súd prevzal argumentáciu o tom, že uvedený geometrický plán z roku 1964 bol meraný aj počítaný len planimetricky, teda grafickým spôsobom a preto sa môže stať, že dochádza k omylom, ako v danom prípade. Ing. P. a Ing. T. vo svojich znaleckých posudkoch zhodne konštatovali, že výmera spornej parc. č. XXXX/XX sa nachádza vo vnútri užívanej plochy a nie na cestnom telese, preto pri delení tejto plochy treba ich deliť vo vnútri oplotenej hranice a táto oplotená hranica a jej výmera sa presne zhoduje s výmerou, ktorá bola v pôvodnej PKV 6442 m² pre pôvodné parc. č. XXXX/X a XXXX/X, a tiež

- malo byť predložené potvrdenie Slovenskej správy ciest, ktorým sa uvedená organizácia mala negatívne vyjadrovať k existencii zasahovania spornej parcely do telesa cesty.

65. Popri uvedenej argumentácii obdobne aj súdni znalci nezávisle na sebe potvrdili túto skutočnosť formuláciou o neexistujúcej parcele a jej dôsledkoch, čo nielen žalovaný na str. 5 napadnutého rozhodnutia doslovne odcitoval ale spomenutý okresný súd bez akéhokoľvek popretia akceptoval:

„Znalec konštatoval, že po zameraní jednotlivých parciel pozemkov, ktoré sú v užívaní navrhovateľa a odporcov zistil, že plocha, ktorú užívajú teraz manželia F. je o 328 m² väčšia než im vlastnícky patrí, a plocha, ktorú užíva navrhovateľ je o 328 m² menšia, než mu vlastnícky patrí. Je to plocha, ktorú znalec vytvoril na susednej hranici sporných nehnuteľností, namiesto nesprávne zakreslenej parc. č. XXXX/XX, ktorá v novom geometrickom pláne zaniká. Na základe nového geometrického plánu sa opravuje len grafika mapy katastra nehnuteľností, tento neopravuje výmery, nakoľko výmery sú správne vykázané na listoch vlastníctva, a táto zmena sa dotýka len účastníkov a nie iných vlastníkov.

Z vykonaného dokazovania súd [okresný] mal za preukázané, zo znaleckých posudkov Ing. R. T. a Ing. D. G., že tvrdenia navrhovateľa sú pravdivé, je pravdou, že parcela č. XXXX/XX . - jarok, ktorá patrí do vlastníctva navrhovateľa, je fiktívnou parcelou a táto sa nachádza vo výmerách ostatných parciel.“

66. Následne v roku 2006 rozhodujúci odvolací súd (t.j. Krajský súd v Nitre) uvedenú argumentáciu prevzal bez výhrad, čo aj nespochybňuje nasledujúci text uvedený na str. 2 citovaného rozsudku:

„Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané zo znaleckých posudkov Ing. T. a Ing. G., že tvrdenia navrhovateľa sú pravdivé. Je pravdou, že parcela č. XXXX/XX - Jarok, ktorá patrí do vlastníctva navrhovateľa, je fiktívnou parcelou a táto sa nachádza vo výmerách ostatných parciel.“

4) K relevancii znaleckých úkonov:

67. Krajský súd nedostatočne vyhodnotil uvedené skutočnosti vyplývajúce z vyššie citovaných právoplatných rozsudkov okresného a krajského súdu, ktoré mal nielen súd ale aj žalovaný k dispozícii. V súvislosti s uvedeným musí Najvyšší súd zdôrazniť, že žalobca v celom súdnom prieskume (napríklad č. I. 2 až 4, resp. 215) nesprávne vyhotovenia GP 1964 namietal. Krajský súd sa predovšetkým sa nezaoberal relevanciou znaleckých posudkov ako takých, ktorých obsah ako aj jednotlivé zistenia nemajú dosah (resp. právnu využiteľnosť) iba na súdne alebo iné konanie pred orgánmi verejnej moci, kde bol znalec ustanovený, ale sú v zmysle § 125 v spojení s § 246c ods. 1 ako aj § 250i ods. 1 v spojení s § 250j ods. 2 písm.) O.s.p. relevantným dôkazným prostriedkom, ktorého vplyv na posudzovanie zákonnosti musí správny súd vždy vyhodnotiť.

Naopak, ak tak žalovaný nekonal a skutkové zistenia obsiahnuté v znaleckých posudkoch s relevanciou pre preskúmané katastrálne konanie o oprave chýb nevyhodnotil a ani ich hodnovernosť nepreveroval osobitnými postupmi v právomoci katastrálnych orgánov, t.j. po preskúmaní skutkového stavu v zmysle citovaného § 250i ods. 1 O.s.p. sa zistenie skutkového stavu malo vyhodnotiť ako nedostačujúce na posúdenie veci, potom krajský súd mal napadnuté rozhodnutie zrušiť postupom podľa uvedeného

ustanovenia § 250j ods. 2 O.s.p. Krajský súd sa však v napadnutom rozsudku k spornosti zistenia skutkového stavu, hoci to žalobca namietal, nevyjadril.

Podľa § 125 O.s.p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

68. Najvyšší súd sa k nezastupiteľnej úlohe výsledkov znaleckej činnosti pre zisťovanie alebo preverovanie skutkového stavu v správnom súdnictve vyslovil už viackrát, napríklad prostredníctvom rozsudku sp. zn. 1Sžo 58/2013 zo dňa 18.12.2014. Ďalej v rozsudku sp. zn. 1Sžd 4/2014 zo dňa 18. novembra 2014 načrtnol nasledujúce právne názory:

„46. V zmysle príslušných ustanovení zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 382/2004 Z.z.“) je znalec zapísaný do zoznamu spomedzi uchádzačov, ktorí musia okrem iného popri splnení podmienky vysokej odbornosti v svojom odbore a odvetví splniť aj podmienku bezúhonnosti, a to počas celého výkonu svojej znaleckej činnosti, pri ktorom musia (§ 5 ods. 7 v spojení s § 16 ods. 2 zák. č. 382/2004 Z.z.) dodržiavať nielen právny poriadok ale morálne a etické zásady výkonu tejto činnosti, pričom uvedenú činnosť musí tiež vykonávať nestranne a nezaťažato podľa najlepšieho svedomia a vedomia pri plnom využití jeho odborných znalostí.

47. Ďalej formálny obsah znaleckého posudku ako výsledku špecializovanej odbornej činnosti vykonanej za podmienok ustanovených v zák. č. 382/2004 Z.z. znalcom pre zadávateľa tvoria viaceré jeho časti (§ 17 ods. 3), ktoré vo vzájomných súvislostiach a aj ako celok musia zabezpečiť preskúmanie jeho obsahu a overenie odôvodnenosť postupov.

Potom, ak správny súd dospeje k záveru, že konkrétny znalecký posudok má nedostatky, potom aj musí presne špecifikovať, či ide o nedostatky formálneho vyhotovenia, o nedostatky nepreskúmateľnosti, poprípade nedostatky odborného zistenia. Je celkom logické, že posledne uvedené dve skupiny nedostatkov musia mať za svoj podklad vysoko erudované tvrdenia (viď napríklad ustanovenie § 19 ods. 1 zák. č. 382/2004 Z.z.).

48. Následne žalobca v súvislosti s uvedenou námietkou o vadách znaleckého posudku prostredníctvom podanej žaloby najmä brojil proti jeho

- nepresvedčivosti (najmä stav povrchu vozovky na mieste dopravnej nehody a postavenie vozidiel na začiatku nehodového deja zrážky),
- svojvoľnosti (nejednoznačnosť v čase zapnutie smerového svetla),
- neúplnosti (dodatocnosť ohliadky bez prítomnosti vodičky P, riadne nezabezpečenie miesta dopravnej nehody policajtom a iné),

krajský súd namiesto toho, aby sa s uvedenými žalobnými bodmi podrobnejšie zaoberal, tak generálne poňatou argumentáciou označil predložený znalecký posudok za taký, ktorý neodstránil pochybnosti, t.j. nevyhovujúci pre posúdenie skutkového stavu.“

69. Na rozdiel od vyslovenej argumentácie je potom nutné na znalecký posudok nazerať ako na striktné formálne vyhotovenú listinu relevantnú pre súdny prieskum, v ktorej závery a skutkové zistenia sú výsledkom vysoko erudovaného posúdenia skutkových bodov a súčasne sú výsledkom štátom delegovaného oprávnenia (§ 2 ods. 1 zák. č. 382/2004 Z. z. a je preto aj spôsobilý vyvodiť pochybnosti o bezchybnosti katastrálneho operátu.

Nakoľko krajský súd a ani žalovaný uvedeným zisteniam vyplývajúcim nielen z podkladových rozsudkov, ale aj napokon spresnené v citovaných znaleckých posudkoch, nevenovali dostatočnú pozornosť napriek žalobným námietkam, má Najvyšší súd spochybnenie hodnovernosti údajov katastra o existencii uvedeného pozemku, nielen v súčasnosti, ale aj v čase vyhotovenia GP 1964, v odvolacom konaní preukázané.

5) K relevancii geometrických plánů:

70. Ako už Najvyšší soud v původním rozhodnutí, t.j. uznesení č. k. 1Sžr 121/20144 zdůraznil, hore uvedený geometrický (polohopisný) plán z 18.03.1964 má historický charakter (v čase jeho vyhotovenia platil ešte pôvodný zákon č. 177/1927 Sb.), a preto jeho záväznosť a právne účinky je nutné posudzovať najmä vzhľadom na pôvodný zákonný text uvedený v § 42 zák. č. 177/1927 Zb., a to konkrétne v jeho odseku 8.

Je jednoznačné, že už v tomto období bol kladený dôraz cez intabulačný princíp na formálnu publicitu pozemkového katastra, a to v rozsahu všetkých jeho zložiek, tzn. aj popisných (technických) údajov zachytených v geometrických plánoch. Z pôvodného textu ustanovenia § 42 zákona č. 177/1927 Sb. o pozemkovom katastru a jeho vedení. (Katastrální zákon.) vyplýva:

(1) Pozemkový katastr s jedné strany a desky zemské, knihy pozemkové, knihy železniční, horní a oficiální soupis památek s druhé strany dlužno udržovati ve stálém vzájemném souladu.

(2) Jsou proto povinny zaslati jednak knihovní soudy katastrálnímu měřickému úřadu všechna knihovní usnesení o změnách ve statkové podstatě knihovních těles a o zápisech věcných práv, jež jsou předmětem zápisu v pozemkovém katastru, jednak katastrální měřický úřad knihovnímu soudu k nahlédnutí ohlášení o shledaných změnách v rozsahu knihovního tělesa nebo věcných práv, jež jsou předmětem zápisu v pozemkové knize nebo co do druhů pozemků (§ 21) a jejich hranic. O takto oznámených změnách zavede knihovní soud pokud se týče katastrální měřický úřad příslušné řízení podle vládního nařízení o tom vydaného. Doví-li se však knihovní soud z ohlášení katastrálního měřického úřadu, že nějaké věcné právo nebylo zapsáno do veřejných knih, zavede z úřední povinnosti řízení a dohlédá, aby zápis byl vykonán.

(3) Jde-li v ohlášení katastrálního měřického úřadu o změnu, kterou se mění zakres na mapě veřejné knihy, připojí katastrální měřický úřad příslušný náčrtek anebo, je-li již změna ta v mapě katastrální zakreslena, snímek této mapy.

(4) Liší-li se knihovní vlastník anebo jeho jméno od řádného držitele nebo jeho jména, zapsaného v pozemkovém katastru, a není-li možno do dohledné doby odstraniti tento nesoulad, poznamená se v pozemkovém katastru i jméno knihovního vlastníka.

(5) K soudnímu usnesení, podle něhož byl proveden ve veřejné knize zápis, který vyvolává v pozemkovém katastru změnu předmětu měření, musí býti připojen geometrický (polohopisný) plán (odst. 8).

(6) Parcela se rozdělí v pozemkovém katastru podle usnesení knihovního soudu a k němu připojeného geometrického (polohopisného) plánu i tehdy, nebyla-li změněna držba.

(7) Ve veřejné knize mohou býti parcely děleny, jejich hranice změněny (opraveny) nebo nové vlastnické hranice vyznačeny toliko podle geometrického (polohopisného) plánu nebo snímku katastrální mapy vyhotoveného katastrálním měřickým úřadem, nebo podle geometrického (polohopisného) plánu vyhovujícího ustanovením § 51, na němž jest katastrálním měřickým úřadem potvrzen souhlas s novým označením parcel nebo jejich dílců (§ 80).

(8) Se žádostí za knihovní zápis musí strana předložiti mimo původní plán anebo snímek katastrální mapy kolku prostý, ověřený jeho opis (kopii) pro soudní spisy a nepochází-li plán od příslušného katastrálního měřického úřadu, druhý kolku prostý ověřený opis (kopii) pro provedení zápisu v pozemkovém katastru. Pro soudní spisy může býti stranou ponechán původní plán nebo snímek katastrální mapy.

(9) Má-li knihovní soud po ruce příslušný náčrtek nebo snímek katastrální mapy, dodaný katastrálním měřickým úřadem (odst. 3), může se strana naň odvolati žádajíc za dělení nebo opravu hranic parcely nebo za vyznačení nové vlastnické hranice ve veřejné knize a není povinna předložiti jiný plán a jeho snímky.

(10) V usneseních doručovaných katastrálnímu měřickému úřadu uvede knihovní soud katastrální území, v jehož obvodu pozemek leží, označení příslušného knihovního tělesa a jméno a adresu nabyvatele.

71. Hoci v období od roku 1951 až do účinnosti zákona č. 265/1992 Zb. o zápisech vlastnických a iných vecných práv k nehnuteľnostiam bolo upustené od hore uvedeného princípu konštitutívnych

účinkov zápisov vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, tak prostredníctvom ustanovenia § 16 ods. 1 citovaného zákona č. 265/1992 Zb. bol tento princíp aj pre zápisy právnych vzťahov, ktoré boli v evidencii nehnuteľností vykonané podľa doterajších predpisov, opätovne oživený.

Preto aj na historické údaje zapísané v katastrálnom operáte pre k. ú. R. P. je nutné v zmysle § 78 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. nazerať ako na hodnoverné (tzn. že sa nevylučujú ich právotvorné účinky), pokiaľ sa nepreukáže opak.

Podľa § 78 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. zápisy práv k nehnuteľnostiam v evidencii nehnuteľností vykonané do 31. decembra 1992 preukazujú pravdivosť skutočností v nich uvedených, ak sa nepreukáže opak. Ak sa preukáže opak, správa katastra opraví zápis.

72. Podľa platného právneho stavu, t.j. ustanovenia § 70 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. údaje katastra, a to údaje okrem iného geometrické určenie nehnuteľnosti a druh pozemku sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak.

Čo je geometrickým určením nehnuteľnosti, to vymedzuje ustanovenie § 3 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z., pričom predchádzajúci odsek 3 pre umiestnenie nehnuteľnosti v teréne (polohové určenie) s vymedzením jej tvaru (geometrické určenie) využíva parcelu, ako tomu zodpovedajúce zobrazenie pozemku v katastrálnej mape. S uvedeným sa napĺňa nielen v minulosti ale aj v súčasnosti úloha geometrického plánu tak, ako je zachytená napríklad v ustanovení § 67 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. alebo § 3 vyhl. č. 461/2009 Z.z.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. parcelou sa rozumie geometrické určenie a polohové určenie a zobrazenie pozemku v katastrálnej mape alebo v geometrickom pláne s vyznačením jej parcelného čísla.

Podľa § 3 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z. geometrickým určením nehnuteľnosti alebo katastrálneho územia sa rozumie vymedzenie tvaru a rozmerov nehnuteľnosti alebo katastrálneho územia ich hranicami.

Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 162/1995 Z.z. polohovým určením nehnuteľnosti alebo katastrálneho územia sa rozumie ich definovanie v zobrazovacom systéme.

Podľa § 67 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. geometrický plán je technický podklad právnych úkonov, verejných listín a iných listín a slúži aj ako podklad na vklad a záznam práv k nehnuteľnostiam. Údaje o pozemkoch, ktoré vzniknú na základe geometrického plánu, sa zapisujú do katastra nehnuteľností aj bez právneho úkonu na žiadosť vlastníka; tým nie sú dotknuté ustanovenia osobitného predpisu. Ak ide o pozemnú komunikáciu, zapíše sa geometrický plán bez právneho úkonu do katastra evidenčným spôsobom na žiadosť právnickej osoby zriadenej štátom.

Podľa § 3 vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 461/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov geometrický plán je grafickým znázornením nehnuteľností, ktoré vzniknú rozdelením alebo zlúčením nehnuteľností, vyjadruje stav nehnuteľností pred zmenou a po zmene s uvedením doterajších a nových parcelných čísel, výmer, druhov pozemkov a ďalších údajov. Geometrický plán je aj grafickým znázornením vecného bremena k časti pozemku.

73. V zmysle doterajšej judikatúry (m.m. rozsudok sp. zn. 1Sžr 14/2011 z 30. novembra 2011) má Najvyšší súd preukázané, že na geometrický plán, a to aj historicky starší, je nutné v súčasnosti nazerať ako na verejnú listinu a súčasne ako na právno-aplikačný akt správy katastra, ktorý je spôsobilý aj negatívne zasiahnuť do evidencie zapísaných práv vrátane práva vlastníckeho, a súčasne je právne relevantným dokumentom (§ 67) evidovaným orgánom správy katastra, ktorý prostredníctvom lomových bodov (§ 3 ods. 6) geometricky a polohovo určuje a zobrazuje (§ 3 ods. 3) hranice pozemku (tvar a rozmery), čo všetko je predurčené (determinované) vlastníckym právom k nehnuteľnosti; inak povedané, geometrický plán je právne relevantné grafické znázornenie priestoru (vrátane pod a nad ním), v ktorom štát umožňuje a súčasne garantuje uplatnenie právnej sily vlastníka.

74. Potom, ak v zmysle citovaného § 70 zák. č. 162/1995 Z.z. iba výmera parcely, ktorá nebola určená v digitálnej forme prostredníctvom obnovy katastrálneho operátu, nie je záväzným a hodnoverným údajom katastra (toto sa však vzťahuje iba na tú časť geometrického plánu označenú ako výkaz výmer), potom žalovaný mal právne objasniť v rámci svojho odôvodnenia, prečo v prejednávanej veci neprisuduje údajom o polohovom a geometrickom určení nehnuteľnosti (§ 3 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z.) vzhľadom

na zistené skutočnosti právnu relevanciu a prečo nepreveril námietky vznesené žalobcom.

Preto neobstoí právny záver krajského súdu, že v súdnom prieskume (konaní) nebol zistený nesúladi údaj katastra s verejnou alebo inou listinou a predmetné rozhodnutie je v súlade s príslušným ustanovením katastrálneho zákona, resp. tvrdenie katastrálnych orgánov (viď bod č. 3), že písomná časť operátu katastra nehnuteľností je v súlade s jeho grafickou časťou.

V.

75. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na argumentáciu prokurátora a závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozsudku Okresného súdu v Komárne sp. zn. 9C 253/1995, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co 102/2006 a rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo 74/02, uznesenia sp. zn. 1Sžr/142/2011 ako aj rozsudkov sp. zn. 1Sžr 76/2011, sp. zn. 1Sžr 72/2011, sp. zn. 1Sžr 31/2013 alebo sp. zn. 1Sžso 58/2013 či sp. zn. 1Sžd 4/2014, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 250ja ods. 4 a contrario odsek 7 O.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 156 ods. 1 a 3 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Bude preto úlohou žalovaného, aby v zmysle uvedených právnych názorov ustálil skutkový stav v prejednávanej veci a následne o nej rozhodol.

76. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania.

Nakoľko si však právny zástupca a ani žalobca uvedené právo v zákonnej lehote neuplatnil ich vyčíslením, Najvyšší súd uvedenú náhradu nemohol priznať.

77. Najvyšší súd v súlade so zásadou hospodárnosti súdneho konania ako aj so svojou dlhodobou ustálenou praxou neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), pretože dôvodom podania tejto informácie správnym súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) opravné prostriedky neprípustné s výnimkou prípadu úplnej jurisdikcie zakotvanej v ustanovení § 250ja ods. 5 O.s.p., a táto situácia v prejednávanej veci nenastala, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výrok rozhodnutia Najvyššieho súdu aplikovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).